

**Felix de Nola
(+ 313)**

Informații despre viața lui s-au transmis prin Sf. Paulin de Nola. Este fiul unui nobil de origine siriană. S-a născut în Campania. Este hirotonit preot la Nola în apropiere de Napoli. După hirotonire devine brațul drept al episcopului Maximus. În timpul persecuției lui Valerian (257-258) este arestat împreună cu alți creștini. Este supus torturilor. Este eliberat din închisoare. După moartea episcopului Maximus, poporul vrea să-l facă episcop, dar el refuză. Rămâne simplu preot și își cultivă un teren din care se întreține și îi ajută și pe săraci.

**Calendarul săptămânii
13-20 ianuarie 2019**

- 13 D + BOTEZUL DOMNULUI;
Sf. Ilariu, ep. înv.
- 14 L Sf. Felix de Nola, pr. m.
- 15 M Sf. Arsenie, pustnic
- 16 M Sf. Marcel I, pp.
- 17 J Sf. Anton, abate **
- 18 V Sf. Prisca, m.
- 19 S Ss. Marius și Marta, soți m.
- 20 D + DUMINICA A II-A D.P.A.; Ss.
Fabian, pp. m.; Sebastian, m.

Gândul săptămânii

“Biruințele sufletului lasă în urma lor cuvintele vieții care vor dăinui.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

13 ianuarie 2019 • BOTEZUL DOMNULUI • Sf. Ilariu, ep. înv.

LECTURA I

Se va descoperi gloria Domnului și toate fapăturile o vor vedea.
Citire din cartea profetului Isaia 40,1-5.9-11

Așa spune Domnul Dumnezeu: “Mângâiați, mângâiați-l pe poporul meu! Vorbiți la inimă Ierusalimului și spuneți-i că suferința lui s-a terminat, că nelegiuirea sa a fost răscumpărată, pentru că a fost luat din mâna Domnului dublul pentru păcatele sale”. Un glas strigă: “În pustiu pregătiți calea Domnului, îndreptați în loc neumblat o cale pentru Dumnezeu nostru! Orice vale va fi înălțată, orice munte și orice deal vor fi nivellate, ce este strâmb va fi îndreptat, iar ce este colțuros va fi netezit. Atunci se va descoperi gloria Domnului și toate fapăturile o vor vedea împreună, căci gura Domnului a vorbit. Suie-te pe un munte înalt, mesageră a Sionului; ridică-ți cu putere glasul, mesageră a Ierusalimului; ridică-l, nu te teme! Spune cetăților lui Iuda: «Iată Dumnezeul vostru!». Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere și brațul lui stăpânește! Iată, răsplata lui este cu el și faptele sale sunt înaintea lui!

Ca un păstor își va paște turma: cu brațul lui va aduna mieii și-i va ridica la pieptul său, iar pe cele care alăptează le va conduce cu grijă”.
Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 103(104), 1b-2.3-4. 24-25.27-28.29-30 (R.: cf. 30)

R.: Trimite, Doamne, Duhul tău, ca să reinnoiești fața pământului!

Doamne Dumnezeu meu, tu ești nemărginit de mare.
Tu ești înveșmântat în strălucire și maiestate,
învăluit în lumină ca într-o haină.
Tu întinzi cerurile ca pe un văl. **R.**

Îți așezi pe ape lăcașurile tale,
îți faci carul din nori, umbli pe aripile vântului;
tu faci din suflările de vânt mesageri ai tăi
și din flăcările focului slujitori ai tăi. **R.**

Cât de numeroase sunt lucrările tale, Doamne:
toate le-ai făcut cu înțelepciune!

© 2019 don Giovanni Berti, gioba.it

Pământul este plin de creaturile tale. Iată marea întinsă și largă: în ea mișună ființe fără număr, viețuitoare mici și mari. **R.**

Toate așteaptă de la tine, ca să le dai hrană la vreme potrivită. Tu le dai hrană, iar ele o adună, tu îți deschizi mâna și ele se satură de bunătați. **R.**

Dacă îți ascunzi fața, ele se înspăimântă, dacă le iei suflarea, ele își dau duhul și se întorc în țărână. Tu îți trimiți Duhul tău și ele vor fi create, și vei reînnoi fața pământului. **R.**

LECTURA A II-A

El ne-a mântuit prin baia renașterii și reînnoirii Duhului Sfânt.
Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Tit 2,11-14; 3,4-7

Fraților, harul lui Dumnezeu s-a arătat ca mântuitor pentru toți oamenii, învățându-ne să respingem nelegiuirea și poftele lumești, ca să trăim în veacul de acum cu înțelepciune, cu dreptate și cu evlavie, așteptând speranța fericită și arătarea gloriei marelui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru, Isus Cristos. El s-a dat pe sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere de orice neleguire și să curețe pentru sine un popor numai al său, plin de zel pentru fapte bune. Când s-a arătat bunătața și iubirea de oameni a lui Dumnezeu, mântuitorul nostru - nu prin faptele pe care le-am fi făcut noi în dreptate, ci după

îndurare -, el ne-a mântuit prin baia renașterii și reînnoirii Duhului Sfânt, pe care l-a revărsat din belșug asupra noastră prin Isus Cristos, mântuitorul nostru, pentru ca, justificați prin harul lui, să devenim în speranță moștenitori ai vieții veșnice.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

cf. Lc 3,16

(Aleluia) Ioan le-a spus tuturor: "Vine unul mai puternic decât mine. El vă va boteza în Duhul Sfânt și cu foc". (Aleluia)

EVANGHELIA

Isus a fost botezat și, pe când se ruga, cerul s-a deschis.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 3,15-16.21-22

În acel timp, deoarece poporul era în așteptare și toți se întrebau în inima lor despre Ioan, dacă nu cumva este el Cristosul, Ioan le-a răspuns tuturor: "Eu vă botez cu apă, însă vine unul mai puternic decât mine, căruia nu sunt vrednic să-i dezleg curea-ua încălțăminteii. El vă va boteza în Duhul Sfânt și cu foc". În timp ce tot poporul era botezat, a fost botezat și Isus și, pe când se ruga, cerul s-a deschis și Duhul Sfânt a coborât asupra lui, sub chip trupesc, ca un porumbel, și o voce a fost din cer: "Tu ești Fiul meu cel iubit, în tine îmi găsesc toată plăcerea".

Cuvântul Domnului

Odată cu sărbătoarea Botezului Domnului se încheie ciclul sărbătorilor Crăciunului și, în același timp, se deschide ciclul Timpului de peste an, de-a lungul căruia, vreme de 34 de săptămâni, ne este prezentată întreaga activitate publică a lui Isus Cristos.

E drept că relatarea Botezului Domnului ocupă un loc relativ restrâns în toate cele patru evanghelii, deși acest eveniment reprezintă un moment deosebit de important. Precedat de o pregătire de amploare inițiată de Ioan Botezătorul, pregătire ce presupunea o purificare printr-un botez cu apă a întregului popor, Botezul lui Isus în râul Iordan se vrea a fi momentul de întâlnire cu Cristos a tuturor celor care îl așteaptă. Se vede, totuși, că Ioan Botezătorul a impresionat destul de multă lume prin predica și prin gesturile sale, astfel încât unii au crezut despre el că ar fi Mesia. El va avea, însă, onestitatea să recunoască rolul său de Înainte-mergător al Aceluia care este mai puternic și care, în curând, va revărsa asupra tuturor celor care îl așteaptă un botez cu Duh Sfânt și cu foc (botez în care recunoaștem evenimentul Rusaliilor). Mărturia lui Ioan este întărită de o manifestare divină care are loc după Botez, în timp ce Isus se ruga. Într-adevăr, Sfântul Luca este singurul dintre evangheliști care scoate în evidență acest aspect: în timp ce se ruga, Duhul Sfânt se coboară asupra lui Isus sub chip de porumbel, iar, din cerul care s-a deschis, s-a auzit un glas, glasul Tatălui: Tu ești Fiul meu preaiubit; în tine îmi găsesc toată bucuria. Această dublă manifestare divină echivalează cu o consacrare mesianică și cu

o investiție în vederea misiunii publice pe care Mântuitorul avea să o desfășoare din acest moment. (Mai multe detalii referitoare la această misiune pe care Isus o va desfășura, ne vor fi oferite în fragmentul evanghelic al duminicii a treia de peste an.) Ar merita, aici, să subliniem faptul că un eveniment similar va avea loc, potrivit cărții Faptele Apostolilor, în ziua de Rusalii când, asupra grupului de apostoli și de ucenici adunați în încăperea de sus (Fap 1,13; 2,1), s-a coborât Duhul Sfânt sub chip de limbi de foc. În acel moment se naște Biserica ce va fi consacrată și investită să continue în lume misiunea desfășurată până atunci de Isus Cristos. Or, acest paralelism dintre consacrarea și investirea lui Isus Cristos și consacrarea și investirea Bisericii ne permite să întrezărim noua dimensiune a Botezului instituit de Mântuitorul: prin Botez, creștinul nu numai că devine un fiu preaiubit al Tatălui, dar el este investit ca, în Biserică, împreună cu Cristos, să ducă vestea cea bună săracilor, să-i vindece pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiască prinșilor în război eliberarea și orbilor vederea, să le dea celor asupriți libertatea și să vestească un an de îndurare a Domnului... (Lc 4,18)

Să nu uităm, așadar, că în momentul botezului pe care l-am primit, noi am fost ridicați la o demnitate nouă, divină, și că, în același timp, am fost investiți cu o misiune mântuitoare. Ne rămâne ca de-a lungul vieții să ne păstrăm demnitatea și să ne îndeplinim misiunea încredințată.

Pr. dr. Tarciziu Șerban